

15. den 19 mai 1951. Red: Carl Johan 25 årgang.

U. S. Framtids medlemmer.

Årsfor er det bare enkelt, som et
år skrevet om i "Kometen". Ja, snart kan
vi bli: komisk ubekende eller godt ansett
for å bli skrevet om. Men vi har
Redaksjonen sendt ut en medlemsliste for å
kunne kunne gi medlemmene i laget en
opplysning om hvor enkel medlem. og da
det er naturlig å begynne på en av
endene innen ungdomslaget medlem
krets, som medlemslisten tilsvarende rykker og
for til Wåhik som kan ha medlemmer
i en avskuttende fart på sin vassytthet.
M. Jeg hadde ikke sett andre ^{medlem} rykker som de
som går med brunnloffer, og da jeg ikke
hørte annet enn et ut av dette uttrykk, hadde
jeg et den var abnorm, og kan bli
nesten sikker i min sak, da jeg så noen

svack apparatu under vankista som jag kodd
de var atomer eller atomkraft i. Vack om
det mullformannen var jafom og det bar inn
pa' fombningen, hon det ble agilet både for
det om og det andre, sa' da (medarbeideren) jeg
var ferdig a' faa igjen, hadde jeg falt av
saur med meg, men en innskumpet penge-
gung, sa' den mullformannen han vit a'
om seg.

Ettrom det ikke er medlemmer
lenger ut, gjorde jeg helomvending og satte
kurs for Ola som jeg hoff gaunde a' bla'
seg i den dyperide luggen, med pa' vegen.
"Hov er det du gar a' funderer pa'?" biolk
jeg til han. Ola skvatt opp, men samlet seg
til mdrlaget og fikk et helt annet utseende.
Ja, han gikk da a' funderte pa' hvem som
hadde byttet sykket med han pa' ungdoms-
motet. Jeg fikk se sykkel og kaurantike at
det var Selga sin. Ola kippet rundt og
gjorde den reneste bignadans, og alle ansikter
var i et eneste glis. "Ja, no' ha e' fått den
sjangsen e' lunge ha gått a' venta pa'. Det ska
bli skoy a' fa' snakke med ho, ufostrykt av
Redaktoren, ja' du fai' ha det bra for no' ska
e' ha' a' bli meg i pusten, og sa' skall e'
innover a' bytt sykkel, men om du fai' du ikke
mitt, ro'ja Ola og jeg fikk ikke sabb for meg
for den röde luggen smatt om stuegjenet.

Det var ikke anna råd enn a' sykkle
viden, men hva i all verden er det for slags bråk
a' skra'pe jeg häver bak meg, jeg kunde nesten ikke
nesten ikke see meg bak, for jeg kodd alt
var gått om i atomkraft, men det ble ikke
tid til det, for forbi meg russte amatørfoto-
grafin med bindalingen pa' slip. Men den du
ha slett, kjört han ikke opp hos dem selv, ja, ja
när kjäligheten fai' stort omfang, skjötter ingen
ting. Kanskje skulle han fotografere henne, men
det var da' vart at han kom med ho utan-
ifra, ufattlig men dog sant. Nei det mytha
vel ikke a' fundere mer pa' dette, det skulle
vel si' noe, innover bar det og da' fager kom
nedfor ho' Samme kom fokuren nedover bakken, jeg
slo ble godt av en prat med han. Johannes fortalte
at han kom fra nybrot. "Det var da' Krist det
seg jeg, men da' e' no' hatt god tid den e' ha gått
off a' slett til ho' Samme, e' og." "Nei, det e' ikke
ho' sa' e' bliu, det e' spinstigjorta avbröt kan
pa' varskult Belgisk. Nu' huringen de' fu' e' da'
ikke a' ser it." Jeg forsto han no', og hadde den
störte meddelinhet med han. Han klaget seg
for at det var ikke greit det her, akkurat no'
när han var blitt avholdemann pa' bobakk, det
var ikke sa' mye ian hadde a' stöike seg pa'
no'. Jeg biolk han sa' godt jeg kunne, og sa'
bar det viden.

Da jeg ble hadde slett snerten

av formannen siden han for til Lofoten tok
jeg meg like godt en tur opp til han. Der han
låg å sov ble jeg vist opp på værelset av
formannens hussjenn, som hadde smilehuller på
hver side av munnen. Formannen låg i
smøket på det berge, men han såg svært
medtatt ut. Gullegardinene var trukket for
vinduet, men en kunne se han godt
for smårkinns lampen lyske utover hodeputen.
Jeg gikk bort til sengen og rusket bokene han,
sambtidig som jeg ropte Peder. Det ble et for-
ferdelig virvar bort i sengen, da han våkne.
Følte forskyldt omkring med armene, det såg
nesten ut som han hita eller nokka, men
da det klamret så pass for han at han såg
at han var hjemme, ble han helt rolig.
Jeg gikk rett på sak med en gang, og prøvde
hva det skulle bety at han ikke var i se
på ungdomsmøtene, siden han no var kommet
fra Lofoten. Formannen skulle først til å se på
meg, men han såg vist like for han begynte
å grue sønn i tur vinnem og så sa han at
noe skyldighet tok han ikke i mot, men vist jo
apokalt ville vi det, så var han begynt igjen
med året fiske i slaklandsvatnet. «Eller det er
da vel ikke i helga folk dimer fiske? spørte jeg.
«Hva, nei no ha i høit mykthige rait, men tra
ikke du høit at det er i helga folk dimer
spesialfiske, sa formannen, så jompa over senge

staven. Da jeg ikke var noe særlig interessert i det
den sportsfiske hans, drøidde jeg praten min på
lagarbeid, og vi ble godt altost for vi skilles.
Klokken nærmet seg ti og jeg tenkte
at det var best å komme meg heim. Men
det var nu ikke heim i først omfang et likent,
for jeg tok min innom en gård. Grøn, grøn
gange med gulgrøtt tilbygg, og du møtte meg
et snodig syn. En molteryskel hang etter en
strang i baket, det vil si molteren var ikke der,
men rammen hang som sagt og det var antagelig
hjulene som låg på gulvet. Kaseren stod med
sin «stiel» og startet den smått. Jeg høit Trons
viske til Gustavsen at han går nok ikke heim
for han klarer å stappe motoren selv. «Hm,
svarte Gustavsen, han er ikke i orden vist han
ikke går til den ^{han} stapper den selv. Mens jeg
stod der kom «kalibrer røstet» og urventur
Dauglasen. Da han hadde stippet den, ble
det noye undersøkt om den hadde likt
smurning, men den ble vist funnet i orden,
for den ble plassert ved siden av kaserens
Hvil som vistnok hadde gått til den ble
stoppet, for nu ble fingeren tatt med
en hvit trut. Etter en rulle skifting og
skrimping av rykkelen gikk han heim.
«Kalibrer røstet» gikk på Dauglasen og sa: «Her
sera kvakket rykket.» Gustavsen brumtet
og nunt at han kunne vent til han

fikke den her i orden, og så pakk
han opp gjennom tuffen. "Så vi ta oss
en tur åt han Walthea a ja ja min,
så Troms og spyttes. De bau flira åt han
å sa at de ha da ikke så særlige sykke
at de mått bli de på gælan. Jeg ble
bli all den der sykket pratet, og lattit
for meg, og no tok e kursen heim.

Det her var altså en del
opplysninger eller interjv med en del
mannlige medlemmer i U. L. Framtid,
hvis jeg får tid, blir det fortsettelse i
neste nr, eller de kommende nummer av
Komiten. Men da blir det kvinden som
blir interjvut.

Komiten medarbeider
Sikk-sakk.

Astronomi.

Har du laft merke til forviningen
på stjernetakimlen? Vist ikke så re bare på
Venus, den er blitt så forvint, han har
flue ganger holdt på å gå ut av sin bane,
og det kommer rekhet av det at hans yndlings-
stjerne har vent seg fra han, og sett turen
for en varmane planete.

En som snakker kjemmer.

Kar-degr.

Sjøløysa er lunefull, nun om-
svemmet likvill. Ho faur fra den ene til den
andre, og no har Viola foulka seg, ho
sitter i sjøløysas lange og varme fangarme.

Karforbren.

Ned- og oppgang.

Han har vart så nedanfor kelt
siden sist fort i Spildra, for hennes søker
var og tok fra henne den svartmerkede
Vassdaling. Men torsdag kveld den 3. mai vart
med ett alle sorger og bekymringer glant og
alt fekk nytt glans over seg.

J huld hadde hun fått tak i Per
skytter, og fekk han med seg ut. Som vanlig
var det jo selvfølgelig innover veien med dei
brygg to. Men dei kom ikke lenger over
til samballet, for så stakk dei oppom, og det
fortelles at de var der å fæbrikerte sorte
giranger.

Vann-forandring.

Steløy folkegjilde melder til
"Komiten" at Resvik har forandret navn igjen.

Han ble nemlig foretrukket med en annen
Ruvik, for å være sikker på at ikke navnet
skulle bli foretrukket, heller han nå fremto.
Komiten gratulerer på alle ungdomslaget vegne
fremto.

Redaksjonen.

Om sykkelkapping og kårklipping!

Da jeg hørte at det skulle bli
firorvratong på ungdomshuset, tok jeg meg
en tur ~~ut~~ innover for å bli klippet.
Da jeg kom innover, så jeg til min store
forbalelse at yfherdøren var låst, men til
gjensjeld var der et stort hull, med jil på
som gikk i retning av karerens garage.
Jeg kiva meg på sykkel, og det var utover
i stor fart. Inn i garagen stod frisøren
og varte ut noe grøtt sykkelakk. Gustavsen
var også der nede, han stod hvit og unnt
en jensel. Jeg spurte om det var anledning
å få bli klippet. Jo, det kunne da lett seg
gjøre, hvis jeg var bitt i håret. Jeg ble plassert
på frisørenes mottorcykel, for han hadde ikke
annet lit stol. Mens frisøren klippet, lahet Gustavsen
sin sykkel. Jeg kunne ikke se annet enn at
lakk var grå, da frisøren begynte å røre
i den, men nå var den mahogny-brun.
Plutselig kjente jeg noe, vått som druppet i

nappen. Jeg kjente etter med handa, og da jeg
skulle se på den var den brun. No, kjente
jeg hvorfor lakk hadde skiftet farge, det
hadde sikkert kommet en skrålyse i den,
mens han rørte i den. Jeg tenkte at nå
skulle jeg ikke se noe. Gustavsen laun jo
ikke se noen forskjell, for han er jo
farge-blind, og frisøren er jo opptatt med å
klippe meg. Da han etter en halvtime arbeid
endelig hadde fått håret av meg, ble lakk
spesilt brudd av Gustavsen, og jeg fikk se
meg i speilet. Jeg konstaterer at det var
i orden, og da forlangte han 2.50 med
en stand. Jeg betalte og skulle til å gå,
da men så hørte jeg et biøl fra frisøren
og da jeg skulle se ~~seg~~ hva det var for
noe, møtte det meg et uventet syn.

Alt håret som han hadde
klippet av meg, hadde rett seg fast på
lakk, og i stedet for N.S.U. stod det
nå Dunlop på den. På grunn av den
brune lakk sa jeg sykkel ut som en
rødkolle, og jeg forsto at nå kunne han
si den på fjørn. Gustavsen ble berdet
til å male et stort hakker på bak-
spermen så folk kunne se at det var
lyst sykkel, og ikke lakk. Frisøren kunne
ikke forstå hvordan lakk var blitt brun.
Du vet i sa ingen ting, men smidde

min matvognen bliu raktet til han, og
for ham.

Fordbrugsredskaper.

Som alle vet, er det jo kommet
skaffer til Nordal, men det er vel ikke
mange som vet at det er kommet en
ny skaffer til Sanda. En dag jeg traff
på sinen til hanna, spurte jeg hva slags
han dette var, og hvor det han fikk den? Jo,
det kunne han si meg. Det ble med han
og hanna som med min og gjenta, at han
ble min tilfreds med to, til min han
arbeidd med to.

En hønse mistet.

Det bli meldt til "Komiteen" at
"Kalibrer rektor" jakthund, har tatt en hønse
fra dens nærmeste nabo. For å unngå mistet,
måtte "Kalibrer rektor" kjøre i jøttet transport til
naboen i dag, mens hans Kalibrer rektor
kan bli gitt å ventet på at hunden
skulle få avføring så hønse kanskje kunne
finne det et egg til hønse skulle være i dag,
hva la nemlig på vedt, da hunden tok den.
Som betaling for transporten måtte han betale
10 kroner, så det kunne jo være at hunden

verge min um ett iyye.

I dag fikk Komiteen melding
om at Sigurd Olsen ikke tørde komme
på ungdomsmøtet. Sikkert vil det skal
være at han i den siste tiden er
kommet opp i en vellykket hjertelighet
historie. Om han er redd for å miste gjenta,
eller om det er av udsel for at det skal
være svært i Komiteen om hann, så skal
ikke melde meg om.

Førlig.

Å kjøre bil er uten tvil
det morsomste som fins
Men tenk nå på at det kan gå
slik som du er for kunne forstå.

Vinner du begynt å kjøre bil
vel raskt sitter han med sitt stolte smil.
Han trækker på gasen, fløyser så lett
Det blir sikkert et trolig ritt.

Om søndagen kjørte han riktignok flott.
Bilens hans Barthele kjørte han godt
Vinner du jo ikke særlig bred,
så ble budde gitt nok med.

De som lit et øst de bankt a' mui,
men du kunne vel ikke tui,
at viim ble allfa smat,
men du skal fa se det om ikke med ta

Om kjørten var jo nokre bra,
men sjafoten gjente a' svingen ta.
Han lte med händen, men fant hi rim
skrek,
at bunnen var vekk.

Og Barthol drakk kaffe og kaffe vel ei,
at bilen skulle legge seg slik på mui.
Men da han framover viim se,
var bilen på sida, kanskje litt på skra

Men det gikk jo bra, og folk kom til,
og på viim stod etter Barthols bil.
Det var bare håndbunnen som manglet,
da bilen utover viim skranglet.

Vinnis gikk der og kviimferte,
hi kviimgen kom og gratulerte.
Han mente det jo fint
og Vinnis ble ikke sint.

Utsendt medarbeider.